

تأثیر نوسانات سود و خودهمبستگی سود بر تاخیر در گزارش حسابرسی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

شیوا حسن پور^۱

علیرضا جرجوزاده^۲

احمد شکیبا مهر^{۳*}

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۷/۰۴ تاریخ چاپ: ۱۴۰۱/۰۸/۲۵

چکیده

خودهمبستگی و نوسان سود از ویژگی‌های سری زمانی سود محسوب می‌شوند که نمایانگر میزان درجه ناطمنانی در سود هستند. این عناصر بر درک حسابسان از ریسک حسابرسی اثر می‌گذارند و با افزایش تلاش حسابرسی سبب افزایش تاخیر در گزارش حسابرسی می‌شوند؛ بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر نوسان و خودهمبستگی سود بر تاخیر در گزارش حسابرسی است. در این پژوهش اطلاعات ۱۰۰ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۹۹ تا ۱۳۹۳ استخراج و روابط بین متغیرهای پژوهش با استفاده از داده‌های پانل و روش حداقل مربعات تعیین یافته مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش نشان می‌دهد که بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. از طرفی بین خودهمبستگی سود و تاخیر در گزارش حسابرسی رابطه منفی و معناداری وجود دارد؛ به عبارت دیگر هر چه نوسانات (خودهمبستگی) سود افزایش یابد، تاخیر در گزارش حسابرسی بیشتر (کمتر) می‌شود. همچنین تخصص صنعتی حسابرس برخلاف انتظار تأثیر تعدیلی معناداری بر رابطه بین نوسان و خودهمبستگی سود با تاخیر در گزارش حسابرسی ندارد.

واژگان کلیدی

تاخیر در گزارش حسابرسی، نوسانات سود، خودهمبستگی سود، تخصص صنعتی حسابرس

^۱ استادیار گروه حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، اهواز، ایران. (hassanpour_2005@yahoo.com)

^۲ استادیار گروه اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، اهواز، ایران. (arjorjor@iauahvaz.ac.ir)

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، اهواز، ایران. (*) نویسنده مسئول: (shakiba884@gmail.com)

۱. مقدمه

باتوجه به نقش اساسی سود در تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران، بخش قابل توجهی از بودجه زمانی عملیات حسابرسی به گردآوری و ارزیابی شواهد مربوط به سود و عناصر تشکیل‌دهنده آن اختصاص می‌یابد، بنابراین سود و ویژگی‌های آن می‌تواند، بر فرایند عملیات حسابرسی و کیفیت آن تاثیرگذار باشد. هرچقدر نوسان‌پذیری سود بیشتر باشد نشان‌دهنده پایداری کمتر سود و درنتیجه کیفیت سود نیز پایین‌تر است. از آن جا که سودهای پرنوسان معمولاً با ریسک بالاتری همراه هستند، انتظار می‌رود نوسان‌پذیری سود بر ریسک کلی حسابرسی و همچنین کیفیت حسابرسی تاثیر بگذارد (عباس زاده، نصیرزاده و پورحسینی، ۱۳۹۹). در این پژوهش، تمرکز بر تأثیر نوسان و خودهمبستگی سود بر تاخیر در گزارش حسابرسی است. این محرك‌های بالقوه رقابتی ریسک حسابرسی، چارچوب جالبی برای بررسی اینکه آیا حسابرسان این ویژگی‌ها را در ارزیابی‌های ریسک حسابرسی خود لحاظ می‌کنند یا خیر، ایجاد می‌کنند. خودهمبستگی سود و نوسان سود نشان‌دهنده ویژگی‌های سری‌های زمانی سود است که ممکن است بر درک حسابرسان از ریسک ذاتی تأثیر بگذارد؛ زیرا از نظر حسابرسان این ویژگی‌ها نشان‌دهنده ریسک تجاری اساسی و دستکاری سود توسط مدیریت واحد تجاری هستند. حسابرسان در پاسخ به افزایش ریسک ذاتی، باید آزمون‌های محتوای بیشتری را انجام دهند تا ریسک کلی مربوط به حسابرسی را کاهش دهند. خودهمبستگی سود مشخص می‌کند که به چه طریقی سود دوره قبل با سود دوره جاری مرتبط است درحالی که نوسانات سود نشان‌دهنده پراکندگی سود در طول زمان است و نوسانات بالاتر نشان‌دهنده تغییرات بیشتر در سود بوده است. در حضور خودهمبستگی پایین و یا نوسانات بالای سود، عدم قطعیت و درجه ناطمنی سود بیشتر است و ارزیابی سود در مقایسه با انتظارات معیار برای حسابرسان دشوار‌تر است، بنابراین باعث می‌شوند که عملیات حسابرسی را دشوار‌تر سازند (برایان، ماسون و رینولدز^۱، ۲۰۱۸). از طرفی آبدین و زالوکی^۲ (۲۰۱۲) اظهار می‌دارند که تخصص صنعت حسابرس ممکن است به افزایش کیفیت خدمات حسابرس در صنعت تخصص وی کمک کند که در نتیجه عملکرد وی را از نظر به موقع بودن گزارش حسابرسی بهبود می‌بخشد؛ بنابراین حسابرسان متخصص صنعت به خودهمبستگی سود یا نوسان بالای سود کاراتر از حسابرسان غیر متخصص واکنش نشان می‌دهند (سلیمانی امیری، خوینی و جوانی قلندری، ۱۳۹۸). لذا در پژوهش حاضر تأثیر تعديل تخصص صنعتی حسابرس بر رابطه بین نوسان و خودهمبستگی سود با تاخیر در گزارش حسابرسی نیز مورد بررسی قرار گرفته است.

ادیبات سری زمانی سود در حسابداری بر روی ویژگی‌های آماری که سود شرکت را ایجاد می‌کند، تمرکز دارد. این پژوهش نخست مدلی جامع برای توضیح تاخیرهای حسابرسی مبتنى بر ویژگی‌های سری زمانی سود ارائه می‌دهد. پژوهش حاضر با شناسایی نوسانات سود و خودهمبستگی سود به عنوان شاخص‌های عدم اطمینان محیطی و عواملی تاثیرگذار بر تأخیر در گزارش حسابرسی موجب بسط مبانی نظری متون مرتبط با حوزه‌ی به موقع بودن گزارشگری مالی می‌شود و به ادبیات رو به رشدی که عوامل تعیین‌کننده تاخیر در گزارش حسابرس را بررسی می‌کند، کمک می‌نماید و درک جامع‌تری از تاخیر در گزارش حسابرسی را به ما نشان می‌دهد. تغییرات این دو متغير اقتصادی فرضیات رقیبی در ارتباط با تاخیر گزارش حسابرسی مطرح می‌کند؛ بنابراین در درجه دوم در یافتن رابطه بین این عوامل با تأخیر در

¹. Bryan, Mason & Reynolds

². Abidin & Zaluki

گزارش حسابرسی، با توجه به تاثیر خودهمبستگی و نوسان سود بر ریسک حسابرسی و تلاش حسابرسی، به مجموعه تحقیقاتی که در ک حسابرسان از ریسک را ارزیابی می‌کنند کمک می‌نماید. بر این اساس پژوهش حاضر در صدد دستیابی به پاسخی برای این پرسشن است که آیا نوسان و خودهمبستگی سود بر تاخیر در گزارش حسابرسی تاثیر معناداری دارد؟ و اینکه آیا انتخاب یک حسابرس متخصص صنعت راهی موثر برای تأثیرگذاری بر این رابطه می‌باشد یا خیر؟

۲. مبانی نظری و ادبیات پژوهش

۲-۱. مبانی نظری

یکی از مفاهیم کلیدی در ارزیابی کیفیت گزارشگری مالی و حسابرسی آن، بحث به موقع بودن گزارش‌های مالی و به موقع بودن گزارش حسابرسی است (حسنی و محمدی، ۱۳۹۹). به موقع بودن گزارش حسابرسی ویژگی مهمی در بازارهای نوظهور است؛ زیرا سرمایه‌گذaran برای استفاده از اطلاعات، منبع قابل اتكای دیگری غیر از صورت‌های مالی حسابرسی شده ندارند (لوینتس، ویتمن و کارامانیس، ۲۰۰۵). با توجه به آن که گزارش حسابرسی شامل اظهارنظر حسابرس در مورد قابلیت اعتماد صورت‌های مالی است، لذا به طور معمول سرمایه‌گذaran، دوره کوتاه‌تر این گزارش را ترجیح می‌دهند. چرا که از دید سرمایه‌گذaran هرچه مدت زمان گزارش حسابرسی افزایش یابد، نشان‌دهنده‌ی نوعی خبر بد یا ناخوشایند در مورد شرکت است (بنکلی، هارت و مک گرکور، ۲۰۱۴). هرچه اطلاعات حسابرسی شده با تاخیر کمتری منتشر شود، به دلیل استفاده به موقع از اطلاعات قابل اتكای، تصمیم‌گیری‌ها بهبود می‌یابد (ساعدي و دستگير، ۱۳۹۹). بر مبنای تئوری نمایندگی، صورت‌های مالی حسابرسی شده ابزاری مفید برای افسای اطلاعات قابل اتكاست که می‌تواند باعث کاهش عدم تقارن اطلاعاتی گردد. با این وجود براساس مفاهیم نظری گزارشگری مالی هر گاه تاخیری نا به جا در گزارش اطلاعات رخ دهد صورت‌های مالی ممکن است خصوصیات مربوط بودن خود را از دست دهد. همچنین طبق نظریه علامت‌دهی، هرچه زمان مورد نیاز حسابرس برای اتمام حسابرسی طولانی‌تر باشد (که در تاخیر گزارش حسابرسی نمود پیدا می‌کند) علامت صادر شده به بازار در مورد وجود مسایل منفی احتمالی ناشی از حسابرسی تقویت می‌گردد (لاری دشت بیاض، قناد و فکور، ۱۳۹۷). اغلب پژوهش‌های مالی حسابرسی شده فاصله زمانی تا تاریخ گزارش حسابرسی به عنوان تاخیر در گزارش حسابرسی تعریف می‌کنند (کریشنان و یانگ، ۲۰۰۹؛ آبدین و زالوکی، ۲۰۱۲). درواقع به طور اجتناب ناپذیری بین پایان سال مالی و انتشار صورت‌های مالی حسابرسی شده فاصله زمانی وجود دارد، اما به حداقل رساندن این شکاف باعث افزایش کارایی بازار می‌گردد. برخی پژوهش‌های قبلی عواملی که بر تأخیر گزارش حسابرسی را موثر هستند را شناسایی کرده‌اند. به عنوان مثال بامبر، بامبر و شودربک^۳ (۱۹۹۳) شواهدی ارائه می‌دهد که تأخیر در گزارش حسابرسی با اظهارنظر حسابرسی تعديل شده، زیان خالص و وجود اقلام غیر مترقبه ارتباط مثبت دارد و با اندازه شرکت ارتباط منفی دارد. تحقیقات قبلی همچنین نشان می‌دهد که تاخیر در گزارش حسابرسی با کیفیت سود (آستانه^۷، ۲۰۱۴)، شرایط مالی (هندرسون و کاپلان^۸، ۲۰۰۰)، کیفیت کنترل داخلی (مونسیف، راگناندان و

³. Leventis, Weetman & Caramanis

⁴. Blankley, Hurtt & MacGregor

⁵. Krishnan & Yang

⁶. Bamber, Bamber & Schoderbek

⁷. Astanah

⁸. Henderson & Kaplan

راما^۹، ۲۰۱۲)، حق الزرحمه غیرحسابرسی (نچل و شارما^{۱۰}، ۲۰۱۲)، تخصص در صنعت حسابرس (ویتورث و لامبرت^{۱۱}، ۲۰۱۴) توانایی مدیریتی (آبرناتی، کوبیک و ماسلی^{۱۲}، ۲۰۱۸) و خوانایی یادداشت‌های صورت‌های مالی (آبرناتی، گنوئ، کوبیک و ماسلی^{۱۳}، ۲۰۱۹) ارتباط منفی دارد. از طرفی یافته‌های تعدادی از تحقیقات نشان می‌هد که تاخیر در گزارش حسابرسی تحت تاثیر اطلاعات سود می‌باشد (حیب و بویان، ۲۰۱۱). تردید در مورد قابلیت اتکای اطلاعات سود (به دلیل هموارسازی و مدیریت سود) بحث کیفیت سود را مطرح و تقاضا برای خدمات حسابرسی را ایجاد کرده است. یکی از معیارهای کیفیت سود که مبتنی بر خصوصیات سری زمانی سود می‌باشد نوسان پذیری سود است. این شاخص کیفیت سود معیاری از دوام و ثبات سود است. سودهای بادوام به دلیل استمرار آن‌ها، نزد سرمایه گذاران مطلوب تلقی می‌شوند (عباس زاده و همکاران، ۱۳۹۹). گیوولی و هاین^{۱۴} (۲۰۰۰) و دیچف و تانگ^{۱۵} (۲۰۰۸) شواهدی را ارائه می‌دهند که نشان می‌دهد نوسانات سود طی چند دهه گذشته افزایش یافته است. دیچف و تانگ^{۱۶} (۲۰۰۹) نوسانات سود را ناشی از دو عامل: نوسانات ناشی از شوک‌های اقتصادی و نوسانات ناشی از مشکلات در تعیین درآمد حسابداری می‌دانند که هر دوی این عوامل قابلیت پیش‌بینی سود را کاهش می‌دهند.

برایان و ماسون^{۱۷} (۲۰۲۰)، بیان می‌دارند که حسابرسان می‌توانند سطوح بالاتر یا پایین‌تر نوسانات سود را به عنوان افزایش ریسک در ک کنند. اگر حسابرسان تلاش خود را در پاسخ به ریسک‌های مرتبط با نوسانات سود تعديل کنند، این انتظار وجود دارد که تعديل تلاش در تاخیر در گزارش حسابرسی منعکس شود، زیرا تحقیقات قبلی نشان می‌دهد که تاخیر در گزارش حسابرسی معیار معقولی برای تلاش حسابرسی است (دفنوندو ژانگ^{۱۸}، ۲۰۱۴). آن‌ها بیان می‌کنند که حسابرسان ممکن است نوسانات بالای سود را به عنوان ریسک اضافی در نظر بگیرند. علت این امر آن است که:

(۱) سودهایی که نوسان بیشتری دارند و بنابراین کمتر قابل پیش‌بینی هستند (دیچف و تانگ، ۲۰۰۹) به احتمال زیاد تفاوت‌های زیادی بین انتظارات حسابرس از سود و رقم سودی که صاحبکار اعلام می‌کند، ایجاد می‌نماید. این نشان-دهنده در ک ریسک بالاتر است. براساس PCAOB 2010 هنگام اجرای یک روش تحلیلی، حسابرس باید در ک خود را از شرکت برای ایجاد انتظارات در مورد روابط قابل قبول بین داده‌های مورد استفاده به کار برد. زمانی که مقایسه این انتظارات با روابط ناشی از مبالغ ثبت شده، نتایج غیرعادی یا غیرمنتظره‌ای به دست می‌دهد، حسابرس باید این نتایج را در شناسایی ریسک تحریف بالهمیت در نظر بگیرد.

(۲) یکی دیگر از دلایلی که حسابرسان ممکن است نوسانات بالای سود را به عنوان ریسک اضافی بینند این است که در این شرایط انجام برآوردهای حسابداری دشوارتر است. در واقع ممکن است انجام برآوردهای حسابداری قابل اطمینان زمانی که سود ناپایدار است چالش برانگیز باشد، به ویژه برآوردهایی که شامل عدم قطعیت زیادی است، به عنوان مثال، ممکن است عدم اطمینان بیشتری در تعیین کاهش ارزش دارایی‌ها، بلااستفاده شدن موجودی و ارزیابی

⁹. Munsif,, Raghunandan & Rama

¹⁰. Knechel &Sharma

¹¹. Whitworth & Lambert

¹². Abernathy, Kubick & Masli

¹³. Abernathy, Guo, Kubick & Masli

¹⁴. Givoly & Hayn

¹⁵. Dichev & Tang

¹⁶. Bryan & Mason

¹⁷. DeFond & Zhang

ارزش منصفانه برای دارایی‌ها و بدھی‌ها وجود داشته باشد. برایان و ماسون (۲۰۲۰) بیان می‌کنند که سودهای ناپایدار ممکن است نشانه شرایطی باشد که ریسک حسابرسی را افزایش می‌دهد. به عنوان مثال، فعالیت در یک محیط اقتصادی ناپایدار احتمالاً برآوردهای حسابداری قابل اتكاء را به شدت افزایش می‌دهد که به نوبه خود باعث می‌شود حسابرس سودهای ناپایدار را به عنوان نشانه‌ای از ریسک بالاتر در نظر گرفته و احتمال استعفای حسابرس را افزایش دهد.

با توجه به استدلال برایان و ماسون (۲۰۲۰)، در موقعي که نوسان سود زیاد است، حسابسان حق الزحمه‌های بالاتری را اخذ می‌کنند و بیشتر استعفا می‌دهند، لذا ممکن است حسابسان در زمان نوسان بالای سود تلاش بیشتری را انجام دهند که این امر به معنای ارتباط مثبت بین نوسانات سود و تأخیر در گزارش حسابرسی است. از طرفی، در صورتی که حسابسان استنباط کنند که نوسان پایین سود نشان‌دهنده ریسک بیشتر مدیریت سود (از طریق هموار سازی سود) است، حسابسان ممکن است نوسانات پایین سود را نیز به عنوان ریسک اضافی در نظر بگیرند در این صورت این انتظار وجود دارد که حسابسان با تلاش بیشتری به ریسک مرتبط با نوسان سود پایین - ریسک مدیریت سود - واکنش نشان دهنده که بیان کننده رابطه منفی بین نوسان سود و تأخیر گزارش حسابرسی است.

متغیر دیگری که بر درک حسابرس از ریسک تاثیر می‌گذارد، خودهمبستگی سود است. اثر خودهمبستگی بر درک حسابرس از ریسک احتمالاً هم وابسته به علامت و هم حجم خودهمبستگی باشد. خودهمبستگی می‌تواند از ۱+۱ تا ۱-۱ در نوسان باشد. سود در شرکت‌های با خودهمبستگی مثبت، با جهت یکسانی در طی زمان حرکت می‌کند؛ اما در شرکت‌های با خودهمبستگی منفی، سود در جهت معکوس از سالی به سال دیگر حرکت می‌کند. وقتی خودهمبستگی منفی است انتظار بر این است که تفسیر و فهم سود، برای حسابرس دشوار باشد؛ زیرا خودهمبستگی منفی یعنی سود در طی زمان نوسان کرده و ریسک حسابرسی افزایش می‌یابد. از طرف دیگر همبستگی مثبت درک حسابرس را آسان می‌سازد؛ زیرا حرکت سود با الگوی ثابت در جهت یکسان است. خودهمبستگی پایین سود به معنی عدم اطمینان بیشتر در سود است. شرکت‌هایی با خودهمبستگی پایین سود دارای سود دوره قبل هستند که اطلاعات کمی در مورد سود دوره جاری ارائه می‌دهند. در شرکت‌های که سطح بالاهمیتی از خودهمبستگی وجود ندارد، سود دوره جاری از سود دوره قبل شکل نمی‌گیرد. در واقع وقتی خودهمبستگی ارزشی نزدیک به صفر می‌گیرد، سری زمانی سود با ویژگی عدم اطمینان همراه است؛ زیرا سود دوره قبل اطلاعاتی در مورد سود دوره جاری به استفاده کنندگان ارایه نمی‌دهد و باعث دشواری کار حسابرسی در تعیین منطقی بودن سود می‌شود. (برایان و همکاران، ۲۰۱۸).

نتایج تحقیق برایان و همکاران (۲۰۱۸) نشان می‌دهد که حسابسان به خودهمبستگی پایین سود از طریق افزایش حق-الرحمه حسابرسی واکنش نشان می‌دهند. با توجه به اینکه خودهمبستگی پایین سود به معنی عدم قطعیت بیشتر در سود است که از طریق آن می‌تواند بر ارزیابی حسابرس از ریسک ذاتی تأثیر بگذارد. لذا این انتظار وجود دارد خودهمبستگی پایین سود موجب افزایش در تاخیر در گزارش حسابرسی شود و یک رابطه منفی بین خودهمبستگی پایین سود و تاخیر در گزارش حسابرسی وجود داشته باشد.

متناوباً، میزان بالا بی از اطمینان در یک سری زمان از سود می‌تواند نشان دهنده مدیریت سود باشد. دستکاری عمدی سود یک عامل علی مستقیم در ریسک ذاتی است؛ بنابراین این انتظار وجود دراد که در زمان خود همبستگی مثبت، حسابسان با آگاهی و افزایش تلاش به ریسک مربوطه واکنش نشان دهنده (برایان و همکاران، ۲۰۱۸). در نتیجه این انتظار وجود دارد که رابطه مثبتی بین خود همبستگی بالای سود و تاخیر در گزارش حسابرسی وجود داشته باشد.

باقجه به دلایل ذکر شده نوسان پذیری سود می‌تواند تاثیرات مثبت یا منفی بر تاخیر در گزارش حسابرسی داشته باشد. لذا بنابر فرضیات رقیبی که در مورد جهت رابطه احتمالی میان نوسان پذیری سود و تاخیر در گزارش حسابرسی بیان گردید، پیش‌بینی‌های جهت‌دار انجام نمی‌شود (مشايخ، حامدی و فرزانه کارگر، ۱۴۰۱). همچنین برایان و ماسون (۲۰۱۸) بیان می‌کنند که به دلیل آن که دو فرض رقیب برای رابطه بین خودهمبستگی و نوسان سود با حق‌الزحمه حسابرسی وجود دارد، نمی‌توان جهت همبستگی آن‌ها با حق‌الزحمه حسابرسی را حدس زد و از آن‌جا که نوسانات و خودهمبستگی سود به لحاظ مفهومی و تجربی ازهم متفاوتند، عوامل تئوریک مختلفی ممکن است آن‌ها را با حق‌الزحمه حسابرسی ارتباط دهد که در ارزیابی ریسک ذاتی وزن‌های متفاوتی از هم داشته باشند. لذا دو فرضیه جداگانه برای هریک مطرح می‌شود. نتیجتاً از آن‌جا که تاخیر در گزارش حسابرسی و حق‌الزحمه حسابرسی در پژوهش‌های مختلف هردو به عنوان متغیرهای معرف میزان تلاش حسابرسی بیان گردیده‌اند و در واقع شاخص‌های بدیل یک موضوع واحد هستند لذا می‌توان نتیجه گرفت که نوسان و خودهمبستگی سود از طریق تغییر سطح ریسک حسابرسی و اثرگذاری بر میزان تلاش مورد نیاز برای انجام عملیات حسابرسی از طریق افزایش حق‌الزحمه حسابرسی، موجب تاخیر در گزارش حسابرس می‌شوند؛ بنابراین به پیروی از مبانی نظری قبل دو فرضیه جداگانه نیز برای ارتباط نوسان و خودهمبستگی سود با تاخیر در گزارش حسابرسی مطرح می‌گردد و از پیش‌بینی‌های جهت‌دار نیز اجتناب می‌گردد.

H1: نوسانات سود بر تأخیر در گزارش حسابرسی تاثیر معناداری دارد.

H2: خود همبستگی سود بر تأخیر در گزارش حسابرسی تاثیر معناداری دارد.

از طرفی برایان و ماسون (۲۰۲۰) اظهار می‌دارند که از آنجایی که تحقیقات قبلی کیفیت حسابرسی بالاتری را برای حسابسان متخصص صنعت نشان می‌دهد، این حسابسان با دانش و تخصص نسبتاً بالاتر خود، ممکن است به ریسک‌های مرتبط با نوسانات سود به طور مؤثرتری پاسخ دهند. برایان و همکاران (۲۰۱۸) اظهار می‌دارند که حسابسان متخصص ممکن است با حسابرسی دقیق‌تر نسبت به افراد غیر متخصص، به خودهمبستگی پایین سود یا نوسان بالای سود پاسخ دهند. این امر می‌تواند در صورتی رخ دهد که نسبت به افراد غیر متخصص، بهتر بتواند ریسک‌های مرتبط با خودهمبستگی پایین سود یا نوسان بالای سود را تشخیص دهند، یا بیشتر نگران حفاظت از شهرت برای ارائه حسابرسی با کیفیت بالا باشند؛ بنابراین اگر دانش ویژه صنعت، منجر به حسابرسی موثرتری شود، متخصصان به خودهمبستگی پایین تر سود و نوسان بالاتر سود به طور موثرتری نسبت به غیر متخصصان، واکنش نشان می‌دهند (سلیمانی امیری و همکاران، ۱۳۹۸). با توجه به موارد ذکر شده فرضیه‌های سوم و چهارم به شرح ذیل بیان می‌شود:

H3: تخصص صنعت حسابرس بر رابطه بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی تاثیر معناداری دارد.

H4: تخصص صنعت حسابرس بر رابطه بین خودهمبستگی سود و تاخیر در گزارش حسابرسی تاثیر معناداری دارد.

۲-۲. پیشنهاد پژوهش

نعمتی، گرجی زاده و خان محمدی (۱۴۰۰)، در بررسی عوامل موثر بر تأخیر در گزارش حسابرسی دریافتند که بین اندازه شرکت، اندازه موسسه حسابرسی، دوره تصدی و حق‌الزحمه حسابرس با تأخیر در گزارش حسابرسی رابطه معکوس و معناداری وجود دارد همچنین بین دوگانگی وظیفه مدیر عامل، مالکیت سهامداران نهادی، تمرکز مالکیت، وجود کمیته حسابرسی وضعیت کنترل داخلی با تأخیر گزارش حسابرس رابطه مستقیم و معناداری وجود دارد.

بسیری منش و صمیمی (۱۴۰۰)، در پژوهشی تاثیر خوانایی صورت‌های مالی بر حق‌الزحمه، تاخیر در ارائه گزارش، اظهارنظر و تغییر حسابرس را مورد بررسی قراردادند. یافته‌ها نشان داد با افزایش میزان پیچیدگی و ابهام متن صورت‌های مالی، حسابرسان وقت بیشتری برای انجام فرایندهای حسابرسی صرف نموده و در نتیجه حق‌الزحمه حسابرسی و میزان تاخیر در ارائه گزارش حسابرسی افزایش می‌یابد.

سلیمانی امیری و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی به بررسی رابطه خودهمبستگی و نوسان سود بر حق‌الزحمه حسابرسی پرداختند. نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش نشان داد که بین خودهمبستگی سود و حق‌الزحمه حسابرسی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد؛ به عبارت دیگر هرچه نوسانات (خودهمبستگی) سود بیشتر باشد، موسسات حسابرسی حق‌الزحمه بیشتری (کمتری) بر صاحبکاران خود شارژ می‌کنند.

نتایج پژوهش بزرگ اصل، رجب دری و خرمین (۱۳۹۷) در بررسی عوامل موثر بر انتشار به هنگام گزارش حسابرسی حاکی از آن است که بین ویژگی‌های اندازه‌ی موسسه حسابرسی، نوع اظهارنظر حسابرس، ریسک گزارش‌دهی، تعداد بندهای گزارش حسابرسی و اندازه هیئت مدیره با تاخیر در گزارش حسابرسی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین بین تمرکز مالکیت و تخصص اعضای کمیته حسابرسی با تاخیر در گزارش حسابرسی، رابطه منفی و معناداری برقرار است.

ملا امینی (۱۳۹۴)، با بررسی ادبیات نظری تأخیر در زمان صدور گزارش حسابرسی عوامل اثر گذار بر تأخیر در زمان صدور گزارش حسابرسی را شناسایی کرده است. در این میان متغیرهای اندازه شرکت، سودآوری، نوع صنعت شرکت، اندازه حسابرس و نوع اظهارنظر حسابرس در تحقیقات مختلف بیشتر مورد توجه محققان بوده است.

نتایج پژوهش علی‌الطبی و عارف منش (۱۳۹۲) در بررسی رابطه تخصص صنعت حسابرس و تاخیر در ارایه گزارش حسابرسی نشان می‌دهد که تاخیر در ارایه گزارش حسابرسی شرکت‌هایی که توسط حسابرس متخصص صنعت، حسابرسی شده‌اند کوتاه‌تر می‌باشد.

برایان و ماسون (۲۰۲۰) در پژوهش خود تحت عنوان «نوسانات سود و تاخیر در گزارش حسابرسی» نشان دادند که بین نوسانات سود و تاخیر در ارایه گزارش حسابرس رابطه منفی وجود دارد. آن‌ها دریافتند که هنگامی که میزان بالایی از هموار سازی سود وجود دارد، نوسان پایین سود تاثیر بیشتری بر افزایش تاخیر در ارایه گزارش حسابرسی دارد. همچنین نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که تخصص حسابرس در صنعت، دوره تصدی حسابرس و اندازه موسسه حسابرسی بر رابطه بین نوسانات سود و تاخیر در ارایه گزارش حسابرسی تاثیر می‌گذارد.

برایان و ماسون (۲۰۲۰) در پژوهشی دیگر در بررسی ارتباط بین نوسانات سود و ارزیابی ریسک حسابرسی دریافتند که بین نوسانات سود و استعفای حسابرس ارتباط مثبتی وجود دارد. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که نوسان سود نقش مهمی در تعیین وضعیت حسابرس- صاحبکار دارد.

دوراند^{۱۸} (۲۰۱۹) نشان داد سودآوری، اهم مالی، پیچیدگی شرکت، وضعیت مالی و اظهار نظر تعديل شده حسابرسی سبب افزایش تاخیر در ارایه گزارش حسابرسی می‌شوند. علاوه بر این، اندازه شرکت، اخبار مثبت در مورد سود، دوره تصدی طولانی حسابرس و ارایه خدمات غیر حسابرسی سبب کاهش تاخیر در صدور گزارش حسابرسی می‌شوند.

¹⁸. Durand

برایان و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهشی به بررسی رابطه بین همبستگی سود، نوسانات سود و هزینه‌های حسابرسی پرداختند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که رابطه منفی (مثبت) بین همبستگی سود (نوسانات سود) و هزینه‌های حسابرسی وجود دارد. همچنین بین همبستگی سود و هزینه‌های حسابرسی و حسابرسان متخصص صنعت رابطه منفی و ضعیف وجود دارد که البته این رابطه در مقایسه با افراد غیر متخصص قوی‌تر است.

حیب، بویان، هانگ و میا^{۱۹} (۲۰۱۹) در مقاله‌ای یک متانالیز از عوامل تعیین‌کننده گزارش حسابرسی را ارایه دادند. بررسی ویژگی‌های شرکت نشان می‌دهد که پیچیدگی شرکت باعث افزایش تاخیر در گزارش حسابرسی شده و سودآوری آن را کاهش می‌دهد.

آستانه (۲۰۱۴) ارتباط بین کیفیت سود و تاخیر گزارش حسابرسی را بررسی می‌کند و از اندازه‌گیری نوسانات سود به عنوان یکی از معیارهای محاسباتی کیفیت سود استفاده می‌کند و نوسانات سود را به عنوان "نسبت انحراف معیار سودها به انحراف معیار جریان نقدی ناشی از عملیات برای دوره ۶-۱ به ۱ محاسبه می‌کند.

یافه‌های پژوهش ریهول، کانگم و وربراگن^{۲۰} (۲۰۱۶) در بررسی دلایل تاخیر در گزارش حسابرسی نشان داد که بین تخصص حسابرس در صنعت و تاخیر در ارایه گزارش حسابرس رابطه منفی و معناداری وجود دارد. لوینتس و همکاران (۲۰۰۵)، در پژوهش خود ارتباط آماری معنی داری بین تاخیر گزارش حسابرسی و نوع حسابرس، حق الرحمه حسابرسی، تعداد بندهای گزارش حسابرسی، وجود اقلام غیرمتربقه و بیان عدم قطعیت در گزارش حسابرسی پیدا کردند.

۳. روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی است و از آن جایی که در این پژوهش به بررسی رابطه بین خودهمبستگی و نوسان سود با تاخیر در گزارش حسابرسی پرداخته شده است از نظر مبنای ماهیت و روش از نوع توصیفی و همبستگی می‌باشد. همچنین از آنجایی که از اطلاعات مربوط به رویدادهای گذشته استفاده می‌شود، از لحاظ بعد زمانی پژوهش حاضر از نوع پس رویدادی می‌باشد. در پژوهش حاضر برای گردآوری اطلاعات مربوط به مبانی نظری، ادبیات پژوهشی و مباحث تئوریک پژوهش از روش کتابخانه‌ای با مراجعه به کتب، مقالات، مجلات حسابداری و حسابرسی، نشریات معتبر بین‌المللی و سایر پایگاه‌های علمی معتبر استفاده شده است. همچنین اطلاعات و داده‌های مورد نیاز پژوهش حاضر در ارتباط با متغیرها جهت بررسی و آزمون فرضیه‌ها، از طریق صورت‌های مالی حسابرسی شده بورس اوراق بهادر تهران و بانک اطلاعاتی نرمافزار رهآورده نوین استخراج و جمع‌آوری شده است. داده‌های جمع‌آوری شده از طریق نرمافزار Excel اصلاح و طبقه‌بندی شده سپس محاسبه‌های لازم برای دستیابی به متغیرهای پژوهش انجام شد و سرانجام تجزیه و تحلیل نهایی و آزمون فرضیه‌ها به کمک نرمافزار Eviews12 انجام گرفت.

۳-۱. جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری، کلیه شرکت‌های فعال پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران در بازه زمانی ۱۳۹۹ تا ۱۳۹۹ است. با این وجود برای محاسبه برخی متغیرها مانند نوسان سود و خودهمبستگی سود، با توجه به این که به شکل غلتان محاسبه می‌شوند، تعداد سال‌های مورد مطالعه با تعداد سال‌های موثر متفاوت است و در هر سال داده‌های ۴ سال قبل از آن نیز باید

^{۱۹}. Habib, Bhuiyan, Huang & Miah

^{۲۰}. Reheul, Caneghem & Verbruggen

مورد استفاده قرار گیرد. بهمین منظور محاسبات مربوط به سود شرکت‌ها از سال ۱۳۸۹ نیز مد نظر قرار گرفته است. در پژوهش حاضر برای این که نمونه پژوهش یک نماینده مناسب از جامعه آماری مورد نظر باشد ابتدا از روش حذف سیستماتیک (غربال گری شرکت‌ها) برای انتخاب نمونه مورد نظر استفاده می‌شود. به این ترتیب معیارهای زیر در نظر گرفته شده و در صورتی که یک شرکت کلیه معیارها را احراز کرده باشد به عنوان یکی از شرکت‌های جامعه انتخاب می‌شود. براساس شرایط زیر نمونه گیری انجام می‌شود:

- (۱) به منظور قابل مقایسه بودن اطلاعات، پایان سال مالی شرکت منتهی به ۱۲/۲۹ باشد.
- (۲) در طول دوره پژوهش تغییر سال مالی نداشته باشد.
- (۳) در طی دوره مورد بررسی شرکت‌ها توقف یا تغییر فعالیت نداشته باشند.
- (۴) معاملات سهام شرکت طی دوره پژوهش بیش از سه ماه متوقف نشده باشد.
- (۵) به منظور همگن بودن اطلاعات، جزء بانک‌ها، شرکت‌های سرمایه‌گذاری، بیمه، واسطه‌گری مالی و لیزینگ نباشد.
- (۶) داده‌های مورد نظر پژوهش در دسترس باشد.

در نهایت با اعمال موارد پیش گفته، تعداد اعضای نمونه این پژوهش با توجه به اطلاعات در دسترس شامل ۱۰۰ شرکت شده است لذا نمونه محدود به ۷۰۰ سال-شرکت می‌باشد.

۲-۳. متغیرهای پژوهش

۲-۳-۱. متغیر وابسته

متغیر وابسته این پژوهش تاخیر در گزارش حسابرسی ARLAG است. تاخیر در گزارش حسابرسی به عنوان تعداد روزهایی تعریف شده است که بین پایان سال مالی و ارائه گزارش حسابرسی فاصله می‌اندازند (ساماها و خلیف^{۲۱}، ۲۰۱۷). در این پژوهش مجموع روزهای بین پایان سال مالی و تاریخ امضای گزارش حسابرس از صورت‌های مالی بارگذاری شده در سایت کdal استخراج شده و به پیروی از نچل و شارما (۲۰۱۲)، تاخیر در گزارش حسابرسی بوسیله لگاریتم طبیعی فاصله زمانی بین تاریخ پایان سال مالی و تاریخ امضای گزارش حسابرسی اندازه گیری می‌شود.

۲-۳-۲. متغیرهای مستقل

نوسان سود IBVOL: از طریق انحراف معیار سود قبل از اقلام غیرمترقبه تقسیم بر کل دارایی‌ها در اول دوره، طی یک دوره پنج ساله برآورد می‌شود، با حداقل دوره برآورد مورد نیاز سه سال (برایان و ماسون، ۲۰۲۰؛ سلیمانی امیری و همکاران، ۱۳۹۸ و مشایخ واعیدی حسن، ۱۳۹۴). هرچه مقدار انحراف معیار سود شرکت بالاتر باشد، نوسان سود نیز بیشتر خواهد بود (بنی مهد و همکاران، ۱۴۰۰).

خودهمبستگی سود AUTO: از طریق همبستگی بین درصد تغییرات در سری زمانی سود در وقفه اول و با استفاده از اطلاعات دوره پنج ساله برآورد می‌شود، با حداقل دوره برآورد مورد نیاز سه سال (برایان و ماسون، ۲۰۲۰؛ برایان و همکاران، ۲۰۱۸ و سلیمانی امیری و همکاران، ۱۳۹۸).

²¹. Samaha & Khalif

۳-۲-۳. متغیر تعدیلگر

تخصص صنعتی حسابرس SPEC: تخصص حسابرس در صنعت بر حسب سهم از بازار حسابرسان تعریف شده است. از سهم بازار به عنوان شاخصی برای اندازه‌گیری تخصص حسابرس در صنعت استفاده می‌شود؛ زیرا اولویت صنعت را نسبت به سایر حسابرسان نشان می‌دهد. هر چه سهم بازار حسابرس بیشتر باشد، تخصص صنعت و تجربه حسابرس نسبت به سایر رقبا بالاتر است. سهم بازار موسسه حسابرسی به شرح ذیل محاسبه می‌شود (رحمیان و حسنی القار، ۱۳۹۴):
مجموع دارایی‌های تمام صاحبکاران یک موسسه حسابرسی خاص در یک صنعت خاص، تقسیم بر مجموع دارایی‌های صاحبکاران در این صنعت

$$MS_{ik} = \frac{\sum_{j=1}^{J_{ik}} TA_{ijk}}{\sum_{i=1}^{I_k} \sum_{j=1}^{J_{ik}} TA_{ijk}}$$

MS: سهم بازار موسسه حسابرسی i در صنعت k ، TA: مجموع دارایی‌های صاحبکاران، I: نماد موسسه حسابرسی

J: نماد شرکت صاحبکار، K: نماد صنعت مورد نظر، \bar{x} : نماد تعداد صاحبکاران موسسه حسابرسی i در صنعت K .

موسسه‌ای در این پژوهش به عنوان متخصص صنعت در نظر گرفته می‌شوند که سهم بازارشان در رابطه ذیل برقرار باشد:
 $MS_{ik} > \frac{1}{N_k} \times \frac{1}{2}$

بنابراین اگر شرکت از سوی موسسه حسابرسی متخصص صنعت، حسابرسی شده باشد عدد (۱) و در غیر اینصورت عدد صفر لحاظ می‌شود.

۳-۲-۴. متغیرهای کنترلی

مهم‌ترین متغیرهای کنترلی که در تحقیقات قبلی (نچل و شارما، ۲۰۱۲؛ برایان و ماسون، ۲۰۲۰؛ مشایخ و همکاران، ۱۴۰۱؛ صالحی و همکاران، ۱۳۹۹؛ حاجیها و همکاران، ۱۳۹۶؛ اورادی و همکاران، ۱۳۹۵ و رحمیان، توکل‌نیا و قربانی، ۱۳۹۳) بر تاخیر در گزارش حسابرسی تأثیرگذار بودند عبارتند از:

LNAF: در این پژوهش برای اندازه‌گیری حق‌الرحمه حسابرسی از لگاریتم طبیعی حق‌الرحمه حسابرسی استفاده شده است.

اهرم مالی LEV: از جمع کل بدھی‌ها تقسیم بر جمع کل دارایی‌ها محاسبه می‌شود
BTM: ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام تقسیم بر ارزش بازار حقوق صاحبان سهام

TENURE: دوره تصدی حسابرس (مدت رابطه حسابرس و مشتری بر حسب سال)، منظور تعداد سال‌هایی است که یک موسسه حسابرسی به طور متوالی، حسابرسی مستقل صورت‌های مالی شرکت را انجام می‌دهد.

ZIAN شرکت LOSS: یک متغیر مجازی است که در صورت زیان‌ده بودن شرکت مقدار (۱) و در غیر این صورت مقدار صفر را می‌گیرد.

اظهار نظر حسابرس OPINION: یک متغیر مجازی است که در صورت صدور اظهار نظر حسابرسی تعديل شده (مشروط، مردود و عدم اظهارنظر) برای شرکت، مقدار (۱) را دریافت می‌کند و در غیر این صورت مقدار صفر را می‌گیرد.

ضعف در کنترل داخلی MATWEAK: یک متغیر مجازی است که اگر یک شرکت دارای ضعف مهمی در کنترل داخلی باشد مقدار (۱) را می‌گیرد و در غیر این صورت مقدار صفر.

درماندگی مالی: نمره Z آلتمن (۱۹۶۸) به عنوان شاخصی برای سلامت مالی شرکت‌ها در نظر گرفته می‌شود. لازم به ذکر است تعدادی از متغیرهای کنترلی مانند حق الزحمه غیر حسابرسی، فعالیت ادغام و تمیلیک، گزارشگری قسمت‌ها و دعاوی حقوقی به دلیل در دسترس نبودن اطلاعات لازم جهت اندازه گیری یا موضوعیت نداشتن در مورد شرکت‌های نمونه کنار گذاشته شد.

۳-۳. مدل‌های پژوهش

برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از مدل زیر، به پیروی از برایان و ماسون (۲۰۲۰) استفاده می‌شود که بر اساس مدل تاخیر در گزارش حسابرسی نچل و شارما (۲۰۱۲) است. برای آزمون فرضیه‌های اول و دوم پژوهش از مدل رگرسیونی به شرح ذیل استفاده شده است:

$$\text{ARLAG} = \alpha + \beta_1 \text{IBVOL} + \beta_2 \text{AUTO} + \beta_3 \text{LNAF} + \beta_4 \text{LEV} + \beta_5 \text{BTM} + \beta_6 \text{TENURE} + \beta_7 \text{LOSS} + \beta_8 \text{OPINION} + \beta_9 \text{MATWEAK} + \beta_{10} \text{ZSCORE} + \epsilon$$

به منظور آزمون فرضیه‌های سوم و چهارم از روابط زیر استفاده می‌شود:

$$\text{ARLAG} = \alpha + \beta_1 \text{IBVOL} + \beta_2 \text{AUTO} + \beta_3 \text{SPEC*IBVOL} + \beta_4 \text{SPEC*AUTO} + \beta_5 \text{SPEC} + \beta_6 \text{LNAF} + \beta_7 \text{LEV} + \beta_8 \text{BTM} + \beta_9 \text{TENURE} + \beta_{10} \text{LOSS} + \beta_{11} \text{OPINION} + \beta_{12} \text{MATWEAK} + \beta_{13} \text{ZSCORE} + \epsilon$$

۴. یافته‌های پژوهش

۴-۱. آمار توصیفی

قبل از آزمون فرضیه‌های پژوهش به منظور شناخت بهتر نمونه مورد مطالعه لازم است با استفاده از شاخص‌های کاربردی در آمار توصیفی، به بررسی چگونگی توزیع داده‌ها پرداخته شود. نتایج آمار توصیفی ارایه شده با استفاده از نرم‌افزار Eviews12 در نگاره شماره ۱ نشان می‌هد که میانگین تاخیر در گزارش حسابرسی که از طریق لگاریتم طبیعی تعداد روزهای پایانی سال مالی تا تاریخ امضای گزارش حسابرس اندازه گیری شده معادل ۴/۲۵۹ می‌باشد که تقریباً برابر ۷۱ روز است و به پژوهش‌های قبلی انجام شده در محیط ایران بویژه لاری دشت بیاض و همکاران (۱۳۹۷) که ۷۳ روز اعلام کرده‌اند بسیار نزدیک است. این موضوع نشان می‌دهد که شرکت‌های مورد بررسی گزارش حسابرسی خود را با تاخیر ارایه می‌کنند. همچنین میانه این متغیر براساس محاسبات لگاریتم طبیعی ۴/۳۱۷ است که معادل ۷۵ روز می‌باشد. انحراف معیار این متغیر برابر با ۰/۳۹۵ (معادل ۱/۴ روز) است که نشان از پراکندگی پایین این متغیر دارد. در این میان کمترین زمان ارایه گزارش حسابرسی ۳/۱۷۸ روز و بیشترین زمان آن ۵/۱۸۱ معادل ۱۷۸ روز است که از یک طرف بیانگر متفاوت بودن سرعت ارایه گزارش حسابرسی در بین شرکت‌های نمونه است و از طرفی نشان می‌دهد که تعدادی از شرکت‌های نمونه این پژوهش قبل از پایان مهلت مقرر برای ارایه صورت‌های مالی (۴ ماه پس از پایان سال مالی) گزارش حسابرسی خود را ارایه نکرده‌اند. در جهت تایید این موضوع یافته‌های پژوهش محمدرضایی و محدث صالح (۲۰۱۸) نیز نشان می‌هد تاخیر در گزارش حسابرسی در ایران بالاست. میانگین نوسان‌پذیری سود ۰/۱۱۶ و میانه آن ۰/۰۸۷ است. از طرفی میانگین خودهمبستگی سود برابر با ۰/۲۸۹ است. به عبارتی درصد تغییرات متوالی سودهای سال جاری در طی دوره پنج ساله همبستگی مثبت با هم دارند. میانگین لگاریتم طبیعی حق الزحمه حسابرسی شرکت‌های مورد بررسی ۷/۱۷۹ می‌باشد و به عبارتی برابر با ۱۳۱۱ میلیون ریال است. میانگین نسبت بدھی نشان می‌هد که به طور متوسط ۵۴ درصد ساختار سرمایه شرکت از محل بدھی‌ها تشکیل شده است. میانگین نسبت ارزش دفتری به بازار برابر

۰/۳۵ است که نشان دهنده پایین بودن ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام شرکت‌های نمونه نسبت به ارزش بازار است. میانگین تعداد سال‌هایی که موسسات حسابرسی به طور متوالی انجام عملیات حسابرسی شرکت‌های مورد رسیدگی را بر عهده داشته‌اند برابر با ۳/۸ سال است. همچنین در ۳۸/۴۳ درصد نمونه، حسابرس اظهارنظر تعديل شده (مشروط، مردود و عدم اظهارنظر) صادر نموده است. ۶۷/۲۹ درصد شرکت‌ها توسط حسابرسان متخصص و ۳۲/۷۱ درصد شرکت‌ها توسط حسابرسان غیر متخصص در صنعت مربوطه مورد حسابرسی قرار گرفته‌اند. ۹/۸۶ درصد از شرکت‌ها در صورت‌های مالی خود زیان گزارش نموده‌اند و ۴۴/۵۷ درصد از شرکت‌های نمونه از نظر شاخص آلتمن، درمانده مالی و ۵۵/۴۳ دارای سلامت مالی می‌باشند. نهایتاً ۴۲/۴۳ درصد از شرکت‌های نمونه دارای ضعف در ساختار کنترل داخلی خود می‌باشد که در گزارش حسابرسی به آن اشاره شده است. از طرفی با توجه به نتایج آمار توصیفی و اینکه برای اکثر متغیرهای پژوهش مقادیر میانگین و میانه به هم نزدیک است، می‌توان بیان کرد کلیه متغیرها از توزیع مناسبی برخوردار هستند.

نگاره ۱: آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

نماد	میانگین	میانه	بیشینه	کمینه	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی
ARLAG	۴/۲۵۹	۴/۳۱۷	۵/۱۸۱	۳/۱۷۸	۰/۳۹۵	-۰/۴۱۹	۲/۱۷۹
IBVOL	۰/۱۱۶	۰/۰۸۷	۰/۹۱۳	۰/۰۰۰۳	۰/۱۰۰۵	۲/۸۹۵	۱۶/۵۸۸
AUTO	۰/۲۸۹	۰/۳۶۶	۰/۹۹۹	-۰/۹۸۶	۰/۵۴۸	-۰/۴۱۱	۲/۰۱۵
LNAF	۷/۱۷۹	۷/۱۴۱	۹/۶۱۴	۵/۰۷۵	۰/۷۶۷	۰/۱۳۱	۲/۸۲۲
LEV	۰/۵۳۶	۰/۵۳۵	۱/۸۲۴	۰/۰۳۱	۰/۲۱۲	۰/۳۳۹	۴/۶۸۳
BTM	۰/۳۵۰	۰/۳۰۴	۱/۶۷۵	-۰/۸۷۶	۰/۲۶۲	۰/۷۰۶	۵/۲۹۰
TENURE	۳/۸۱۲	۳	۱۹	۱	۳/۹۸۹	۲/۲۲۳	۷/۲۵۹
نماد	فراآنی کد ۱	فراآنی کد ۰	درصد فراآنی کد ۱	درصد فراآنی کد ۰	د	د	مد
OPINION	۲۶۹	۴۳۱	۳۸/۴۳	۶۱/۵۷	.	.	.
LOSS	۶۹	۶۳۱	۹/۸۶	۹۰/۴۱	.	.	.
MATWEAK	۲۹۷	۴۰۳	۴۲/۴۳	۵۷/۵۷	.	.	.
ZSCORE	۳۱۲	۳۸۸	۴۴/۵۷	۵۵/۴۳	.	.	.
SPEC	۴۷۱	۲۲۹	۶۷/۲۹	۳۲/۷۱	۱		

برای اطمینان از عدم وجود هم خطی بین متغیرهای مستقل آزمون عامل تورم واریانس VIF برای هر متغیر برآورد گردیده است که در نگاره‌های ۵ و ۶ ارایه شده است. با توجه به این که مقادیر این آماره برای هر متغیر کمتر از مقدار بحرانی ۱۰ است لذا بیانگر عدم وجود هم خطی بین متغیرهای پژوهش می‌باشد.

۴-۳. آزمون چاو (F لیمر)

قبل از برآش مدل جهت آزمون باید نوع روش (تل斐قی یا تابلویی) و فرض کلاسیک رگرسیون بررسی گردد. با توجه به اینکه داده‌های مورد پژوهش از نوع داده‌های ترکیبی می‌باشد برای انتخاب بین روش‌های داده‌های تابلوئی و داده‌های

تلفیقی از آزمون چاو (F لیمر) استفاده می‌شود. با نگاه به آماره F لیمر مدل‌ها در آزمون چاو طبق نگاره ۲ و باتوجه به این که سطح معناداری برای تمامی مدل‌ها کوچک‌تر از 0.05 است ($pvalue = 0.000$)، می‌توان نتیجه گرفت که با احتمال کمتر از سطح خطای 0.05 ، استفاده از مدل داده‌های ترکیبی پنل در مقایسه با داده‌های تلفیقی پولد مناسب‌تر است. در ادامه به منظور تشخیص وجود اثرات ثابت یا وجود اثرات تصادفی از آزمون هاسمن استفاده می‌شود.

نگاره ۲: نتایج آزمون F لیمر

سطح معنی داری	آماره آزمون	مدل
0.000	۱۶/۶۰۱	مدل اول
0.000	۱۶/۵۲۹	مدل دوم

۴-۴. آزمون هاسمن

نتایج آزمون هاسمن طبق نگاره ۳ نیز برای تشخیص مناسب بودن اثرات ثابت و تصادفی نشان می‌هد که باتوجه به این که سطح معناداری مدل‌ها کوچک‌تر از 0.05 است ($pvalue = 0.000$)، لذا با احتمال خطای کمتر از 0.05 ، استفاده از روش اثرات ثابت در مقایسه با اثرات تصادفی مناسب‌تر است.

نگاره ۳: نتایج آزمون هاسمن

سطح معنی داری	آماره آزمون	مدل
0.000	۴۸/۵۵۵	مدل اول
0.000	۵۰/۷۸۸	مدل دوم

۴-۵. آزمون ناهمسانی واریانس

یکی از فروض اساسی در تخمین مدل‌های رگرسیون همسانی واریانس مقادیر خطاهای مدل می‌باشد. باتوجه به این که الگوی اثرات ثابت برای برآورد مدل‌های این پژوهش انتخاب گردیده لذا می‌بایست از آزمون والد تعديل شده برای بررسی ناهمسانی واریانس باقی مانده‌ها بهره گرفت. معنی‌دار بودن آماره والد تعديل شده نشان از وجود مشکل ناهمسانی واریانس دارد. طبق نگاره ۴، با نگاه به آماره chi2 در مدل والد تعديل شده و باتوجه این که سطح معنی داری تمامی مدل‌ها کمتر از 0.05 است لذا فرض عدم وجود ناهمسانی واریانس رد شده و می‌توان نتیجه گرفت که باقی مانده‌های مدل دارای ناهمسانی واریانس می‌باشند.

در صورتی که نتایج آزمون نشان از عدم ناهمسانی واریانس باقی مانده‌های مدل داشته باشد، به منظور رفع مشکل مزبور، می‌بایست مدل مورد نظر را به روش حداقل مربعات تعییم یافه (GLS) برآورد کرد (بنی مهد و همکاران، ۱۴۰۰). لذا استفاده از روش حداقل مربعات تعییم یافته جهت رفع ناهمسانی واریانس مناسب می‌باشد.

نگاره ۴: نتایج آزمون والد تعديل شده در نرم‌افزار Stata

نتیجه آزمون	سطح معنی داری	معیار سنجش	مدل
وجود ناهمسانی واریانس	0.000	chi2 آماره	مدل اول
وجود ناهمسانی واریانس	0.000	chi2 آماره	مدل دوم

۴-۶. نتایج آزمون فرضیه اول و دوم

در نگاره ۵ نتایج حاصل از آزمون فرضیه اول و دوم ارایه گردیده است. نتایج آماره F مندرج در جدول برابر با ۵۵/۲۹۵ با سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است ($\text{prob Fstatistic} = ۰/۰۰۰$) است که می‌توان ادعا کرد که در سطح اطمینان ۰/۹۵ در مجموع الگوی پژوهش از معناداری بالایی برخوردار است. مقدار ضریب تعیین تعدیل شده برابر با ۰/۸۹ است که نشان می‌دهد متغیرهای مستقل و کنترلی موجود در مدل توانسته‌اند ۸۶ درصد از تغییرات متغیر تاخیر در گزارش حسابرسی را توضیح دهند. آماره دوریین واتسون برابر با ۱/۹۴ می‌باشد که در فاصله بین ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد و نشان می‌دهد باقی‌مانده‌های مدل رگرسیون مشکل خودهمبستگی ندارند. طبق نتایج حاصله متغیر نوسان سود دارای ضریب مثبت و سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است ($\text{pvalue} = ۰/۰۳۱$). از این رو می‌توان گفت بین متغیر نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. به بیان دیگر با افزایش نوسان سود شرکت‌ها، ارایه گزارش حسابرسی آن‌ها با تاخیر بیشتری صورت می‌گیرد. در نتیجه فرضیه اول در سطح اطمینان ۰/۹۵ مورد پذیرش قرار می‌گیرد.

از طرفی متغیر خودهمبستگی سود دارای ضریب منفی و سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است ($\text{pvalue} = ۰/۰۱۳$) که نشان می‌دهد بین خودهمبستگی سود و تاخیر در گزارش حسابرسی رابطه منفی و معناداری وجود دارد به عبارت دیگر با افزایش درجه ناطمنانی سود از نظر حسابرس، تاخیر در گزارش حسابرسی بیشتر می‌شود. در نتیجه فرضیه دوم پژوهش نیز در سطح اطمینان ۰/۹۵ مورد پذیرش قرار می‌گیرد.

از میان متغیرهای کنترلی حق‌الرحمه حسابرسی رابطه مثبت و معناداری با تاخیر در گزارش حسابرسی دارد به این معنا که با افزایش حق‌الرحمه حسابرس تاخیر در گزارش حسابرس بیشتر می‌شود. این موضوع نشان می‌دهد که با افزایش آزمون‌های محتوا و تلاش حسابرسی و به تبع آن افزایش حق‌الرحمه حسابرسی، زمان مورد نیاز برای تکمیل عملیات حسابرسی نیز افزایش می‌یابد. اهرم مالی رابطه مستقیم و معناداری با تاخیر در گزارش حسابرسی دارد بدین معنا که با افزایش بدھی‌های شرکت تاخیر در گزارش حسابرسی افزایش می‌یابد همچنین اظهارنظر تعدیل شده حسابرسی تاثیر مستقیم و معناداری بر تاخیر در گزارش حسابرسی دارد به عبارت دیگر در صورت انتشار گزارش تعدیل شده حسابرسی تاخیر در ارایه گزارش حسابرسی افزایش می‌یابد. زیان شرکت و ضعف در کنترل داخلی نیز طبق نتایج رابطه مستقیم و معناداری با متغیر وابسته دارند بدین معنا که افزایش زیان شرکت و افزایش ضعف در کنترل داخلی سبب تاخیر در ارایه گزارش حسابرسی می‌گردند. از میان متغیرهای کنترلی صرفا BTM رابطه منفی و معناداری با متغیر وابسته داشته است. همچنین دوره تصدی حسابرس و ZSCORE اتباط مثبتی با متغیر وابسته داشته اما ارتباط آن‌ها از نظر آماری معنادار نبوده و لذا تاثیر معناداری بر تاخیر در گزارش حسابرسی نداشته‌اند.

نگاره ۵: خلاصه نتایج برآش مدل رگرسیون جهت آزمون فرضیه اول و دوم

VIF	سطح معناداری	آماره t	خطای استاندارد	ضریب	متغیر توضیحی
۱/۴۸۶	۰/۰۳۱۸	۲/۱۵۱	۰/۰۷۱	۰/۱۵۳	IBVOL
۱/۴۷۲	۰/۰۱۳۰	-۲/۴۹۲	۰/۰۱۰	-۰/۰۲۵	AUTO
۱/۶۱۵	۰/۰۰۰۵	۳/۵۰۱	۰/۰۱۲	۰/۰۴۳	LNFE
۱/۶۶۳	۰/۰۰۵۵	۲/۷۸۶	۰/۰۳۹	۰/۱۱۱	LEV
۲/۳۹۵	۰/۰۰۶۵	-۲/۷۳۰	۰/۰۲۵	-۰/۰۶۹	BTM
۱/۰۳۰	۰/۹۱۳۸	۰/۱۰۸	۰/۰۰۲۲	۰/۰۰۰۲	TENURE
۱/۰۶۳	۰/۰۱۰۶	۲/۵۶۲	۰/۰۱۳	۰/۰۳۵	OPINION
۱/۲۱۸	۰/۰۰۰۶	۳/۴۴۹	۰/۰۱۶	۰/۰۵۷	LOSS
۱/۱۲۳	۰/۰۰۰۱	۴/۰۲۴	۰/۰۱۱	۰/۰۴۶	MATWEAK
۲/۸۴۸	۰/۷۴۶	۰/۳۲۲	۰/۰۱۶	۰/۰۰۵	ZSCORE
NA	۰/۰۰۰۰	۳۹/۹۸۵	۰/۰۹۶	۳/۸۵۷	c
سطح معناداری	F آماره	Durbin-Watson آماره	R ² adj		
۰/۰۰۰	۵۵/۲۹۵	۱/۹۴۹	۰/۸۹۴		

۴-۷. نتایج آزمون فرضیه سوم و چهارم

نتایج حاصل از برآش مدل رگرسیون جهت آزمون فرضیه سوم و چهارم در نگاره ۶ نشان داده شده است. نتایج نشان می‌هد که آماره F برابر با $۵۳/۳۵۱$ می‌باشد لذا مدل برآش شده معنادار بوده و از کارایی قابل قبولی برخوردار است ($pvalue=0/000$). ضریب تعیین تغیل شده در مدل نشان می‌دهد که $۸۹/۳$ درصد از تغییرات متغیر تاخیر در گزارش حسابرسی توسط متغیرهای نوسان سود، خودهمبستگی سود، تخصص صنعت حسابرس و متغیرهای کنترلی توضیح داده شده است. آماره دوربین واتسون در مدل رگرسیونی برابر با $۱/۹۴۹$ می‌باشد بنابراین فرض عدم وجود خودهمبستگی سریالی برای جزء اخلال مدل رگرسیونی تایید می‌گردد.

فرضیه سوم به بررسی اثر تعدیلگری تخصص صنعتی حسابرس بر رابطه بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی می‌پردازد. نتایج حاصل از بررسی ضرایب متغیرهای مدل رگرسیون نشان می‌دهد که نوسان سود و خودهمبستگی سود رابطه معناداری با تاخیر در گزارش حسابرسی ندارند. همچنین تخصص صنعتی حسابرس دارای رابطه معناداری با تاخیر در گزارش حسابرسی نیست ($C=0/044$, $pvalue=0/055$). از طرفی نتایج مربوط به ضریب و سطح معناداری اثر تعاملی متغیر نوسان سود و تخصص صنعت حسابرس نشان می‌هد که تخصص حسابرس در صنعت، رابطه مستقیم بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی را افزایش داده (از $۰/۰۴۰$ به $۰/۰۵۸$ رسیده است) و از نظر آماری نیز معنی دار نبوده

است ($pvalue=0.25$). در نتیجه می‌توان دریافت که تخصص صنعت حسابرس موجب تعدیل رابطه‌ی بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرس نشده و نمی‌تواند شدت رابطه بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرس را تعدیل کند و لذا با توجه به نتایج بدست آمده نمی‌توان در سطح خطای 0.05 ، فرضیه سوم را تایید کرد.

فرضیه چهارم به بررسی اثر تعدیلگری تخصص صنعتی حسابرس بر رابطه بین خودهمبستگی سود و تاخیر در گزارش حسابرسی می‌پردازد. با توجه به علامت ضریب اثر تعاملی خودهمبستگی سود و تخصص صنعتی حسابرس و سطح معنی داری آن ($C=0.04$ ، $pvalue=0.02$)، می‌توان نتیجه گرفت که تخصص صنعتی حسابرس در صنعت نمی‌تواند رابطه بین خودهمبستگی سود و تاخیر در گزارش حسابرسی را تعدیل کند؛ بنابراین فرضیه چهارم پژوهش پذیرفته نمی‌شود.

نگاره ۶: خلاصه نتایج برآش مدل رگرسیون جهت آزمون فرضیه سوم و چهارم

VIF	سطح معناداری	t آماره	خطای استاندارد	ضریب	متغیر توضیحی
۴/۳۳۵	۰/۷۳۸۷	۰/۳۳۳	۰/۱۲۱	۰/۰۴۰	IBVOL
۳/۸۴۱	۰/۱۳۵۹	-۱/۴۹۳	۰/۰۱۶	-۰/۰۲۴	AUTO
۴/۵۹۱	۰/۲۵۷۵	۱/۱۳۳	۰/۱۴۰	۰/۱۵۸	IBVOL*SPEC
۳/۴۸۰	۰/۸۲۰۶	۰/۲۲۶	۰/۰۲۰	۰/۰۰۴	AUTO*SPEC
۱/۶۱۰	۰/۰۵۵۷	۱/۹۱۷	۰/۰۲۳	۰/۰۴۴	SPEC
۱/۵۷۰	۰/۰۰۰۳	۳/۶۰۵	۰/۰۱۲	۰/۰۴۴	LNFE
۱/۷۵۹	۰/۰۰۴۶	۲/۸۴۱	۰/۰۴۲	۰/۱۲۱	LEV
۲/۴۱۳	۰/۰۰۹۸	-۲/۵۹۰	۰/۰۲۵	-۰/۰۶۶	BTM
۱/۰۴۴	۰/۶۲۷۰	-۰/۴۸۶	۰/۰۰۲	-۰/۰۰۱	TENURE
۱/۰۷۵	۰/۰۱۳۰	۲/۴۹۱	۰/۰۱۴	۰/۰۳۵	OPINION
۱/۲۰۴	۰/۰۰۰۸	۳/۳۷۴	۰/۰۱۷	۰/۰۶۰	LOSS
۱/۱۱۰	۰/۰۰۰۲	۳/۷۳۷	۰/۰۱۱	۰/۰۴۳	MATWEAK
۲/۷۹۸	۰/۹۱۵۶	۰/۱۰۵	۰/۰۱۶	۰/۰۰۱	ZSCORE
NA	۰/۰۰۰۰	۳۹/۶۳۷	۰/۰۹۶	۳/۸۲۰	c
سطح معناداری	F آماره	Durbin-Watson آماره	R ² adj		
۰/۰۰۰	۵۳/۳۵۱	۱/۹۴۹	۰/۸۹۳		

۵. بحث و نتیجه‌گیری

خودهمبستگی پایین سود یا نوسان بالای سود، ارزیابی حسابرس از ریسک ذاتی را دشوارتر می‌کند و حسابرسان به این سری‌های زمانی ویژگی‌های سود با افزایش تلاش حسابرس و دریافت حق‌الزحمه حسابرسی بالاتر پاسخ می‌دهند. در صورت وجود خودهمبستگی پایین و یا نوسانات بالای سود، میزان قطعیت سود پایین است و ارزیابی سود در مقایسه با انتظارات معیار برای حسابرسان دشوارتر است، بنابراین باعث می‌شوند که عملیات حسابرسی دشوارتر گردد لذا این امر سبب تاخیر در گزارش حسابرسی می‌شود. نتایج این پژوهش نیز حاکی از تایید این موضوع است.

در فرضیه اول رابطه بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به نتایج بدست آمده، ضریب نوسان سود مثبت و معنادار بدست آمد. این بدان معناست که نوسان بالای سود سبب افزایش تاخیر در گزارش حسابرس می‌گردد. طبق مبانی نظری نوسان بالای سود سبب ایجاد انتظارات متفاوت حسابرس از رقم سود شده و درک و تفسیر سود را دشوار کرده و همچنین سبب می‌شود برآوردهای حسابداری سخت‌تر شود. در واقع شرکت‌هایی که سودهای ناپایدارتری دارند از طریق افزایش ریسک حسابرسی، حسابرسان را مجبور به افزایش تلاش حسابرسی و اجرای آزمون‌های محتوای بیشتری کرده و در نتیجه زمان تکمیل عملیات حسابرسی و صدور گزارش حسابرسی را به تعویق می‌اندازند. تحقیقات گذشته نیز نشان می‌دهد که تحلیلگران مالی در ارزیابی سودهای ناپایدار مرتكب اشتباها می‌شوند که نشان می‌دهد، نوسانات درک و تفسیر سود را دشوارتر می‌کند. از لحاظ معناداری ضریب نوسان سود، نتایج این فرضیه همسو با نتایج پژوهش برایان و ماسون (۲۰۲۰) است لیکن آن‌ها رابطه منفی بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی یافته‌ند. همچنین نتایج این فرضیه با نتایج پژوهش آستانه (۲۰۱۴) و مشایخ و همکاران (۱۴۰۱) مبنی بر عدم وجود رابطه بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی مغایرت دارد.

نتایج فرضیه دوم نشان می‌هد که بین خودهمبستگی سود و تاخیر در گزارش حسابرسی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. بدین معنا که با افزایش (کاهش) خودهمبستگی سود تاخیر در گزارش حسابرسی کمتر (بیشتر) می‌شود. با توجه به ادبیات نظری موضوع، خودهمبستگی سود نشان می‌دهد که چه میزانی از سودهای دوره قبل قابلیت پیش‌بینی برای سود‌های دوره جاری دارد؛ بنابراین بالا رفتن خودهمبستگی سود عدم قطعیت سودهای آتی را کاهش می‌هد که این امر منجر می‌شود تا حسابرسان ریسک‌های کمتری برآورد کنند لذا زمان کمتری را صرف تکمیل عملیات حسابرسی می‌کنند و نتیجتاً تاخیر در گزارش حسابرسی کاهش می‌یابد. از طرفی همانطور که بیان شد خودهمبستگی بالای سود از نگاه حسابرس می‌تواند به عنوان ریسک مدیریت سود در نظر گرفته شود اما با توجه به رابطه منفی بین خودهمبستگی سود و تاخیر در گزارش حسابرس می‌توان نتیجه گرفت که خودهمبستگی سود در شرکت‌های مورد بررسی عمدتاً به علت مدیریت سود ناشی نشده است چرا که در این صورت سبب افزایش در تاخیر گزارش حسابرسی می‌شد. از طرفی پایین بودن میزان خودهمبستگی سود، دشواری ارزیابی سود را به علت عدم قطعیت برای حسابرس بیشتر می‌کند. با توجه به معناداری رابطه بین خودهمبستگی سود و تاخیر در گزارش حسابرسی، می‌توان این ادعا را مطرح نمود که خودهمبستگی پایین سود در میان شرکت‌های مورد بررسی، عمدتاً از دشواری تفسیر سود از نگاه حسابرس ناشی شده است. لذا موجب تاخیر در گزارش حسابرسی گردیده است. این موضوع با نتایج تحقیق برایان و ماسون (۲۰۲۰) مطابقت ندارد. آن‌ها در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که خودهمبستگی سود بر تاخیر در گزارش حسابرسی تاثیر معناداری ندارد.

نتایج فرضیه سوم و چهارم نشان می‌دهد که تخصص صنعتی حسابرس بر رابطه بین نوسان و خودهمبستگی سود با تاخیر در گزارش حسابرس تاثیر معناداری ندارد. بر این اساس می‌توان گفت حسابرسان با تخصص صنعتی بالا احتمالاً به دلیل این که سهم بالایی از شرکت‌های یک صنعت را رسیدگی می‌کنند، به علت تجربه و شناخت بیشتر نیاز به آزمون‌های محتوا کمتری برای پاسخ به نوسانات سود نسبت به سایر حسابرسان دارند و از این رو رابطه مستقیم بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی کاهش می‌یابد. لیکن با توجه به بی معنا بودن این تاثیر در نمونه این پژوهش نمی‌توان آن را تایید کرد. نتیجه این فرضیه مغایر با تحقیق برایان و ماسون (۲۰۲۰) می‌باشد. یکی از دلایل مغایر بودن نتیجه این فرضیه می‌تواند متفاوت بودن تعریف تخصص صنعتی حسابرس از نظر پژوهشگران در کشورهای مختلف باشد. برای نمونه آبدین و زالوکی (۲۰۱۲) برای اندازه‌گیری تخصص صنعتی حسابرس از حق‌الزحمه حسابرسی استفاده کردند که این متغیر در صورت‌های مالی شرکت‌های ایرانی به ندرت افشاء می‌گردد. همچنین، فانگ، گل و کریشنان^{۲۲} (۲۰۱۲) و برایان و ماسون (۲۰۲۰) حسابرسان را بر اساس معیار سهم صنعت در سطح شهر طبقه‌بندی و حسابرسان دارای بیشترین سهم را بعنوان متخصص صنعت تعیین نمودند. همچنین با توجه به نتایج فرضیه چهارم این موضوع که حسابرسان متخصص نسبت به افراد غیرمتخصص به عدم قطعیت در سود پاسخ کامل‌تری می‌دهند براساس نتایج این پژوهش از نظر آماری تایید نشد. یکی دیگر از دلایل عدم تاثیر تعدیلگری تخصص صنعتی حسابرس در دوفرضیه مذکور را می‌توان رویکرد سهم از بازار در اندازه‌گیری و عملیاتی کردن متغیر تخصص صنعتی حسابرس دانست که طبق ادعای نیل و ریلی^{۲۳} (۲۰۰۴) چنین نحوه اندازه‌گیری دارای ضعف‌هایی است چرا که این نحوه اندازه‌گیری این امکان را بوجود می‌آورد که موسسه حسابرسی در یک صنعت خاص به عنوان متخصص شناخته شود در حالی که ممکن است صنعت مورد نظر جهت کسب درآمد توسط موسسه حسابرسی مذکور بیش از اندازه کوچک باشد.

از آن جایی که تاخیر در فرآیند حسابرسی ممکن است ناشی از تفاوت‌های جدی بین حسابرس مستقل و صاحبکار بر سر اعدادی باشد که باید گزارش شوند، چنین تاخیرهایی ممکن است کیفیت سود کمتری را به همراه داشته باشد. با توجه به وجود رابطه معنادار بین نوسان سود و خودهمبستگی سود با تاخیر در گزارش حسابرسی، به سازمان بورس و اوراق بهادر پیشنهاد می‌گردد که به کیفیت سودهای ارایه شده در صورت‌های مالی شرکت‌ها توجه بیشتری داشته باشند؛ زیرا از آنجایی که تأخیر در گزارش حسابرسی نسبت به کیفیت سود به راحتی قابل مشاهده و برای استفاده کنندگان ملموس‌تر است، سرمایه‌گذاران ممکن است از این تأخیر برای اظهار نظر در مورد کیفیت سود گزارش شده استفاده کنند. با توجه به نقش مهم نوسانات سود در تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران، به حسابرسان پیشنهاد می‌گردد در عملیات حسابرسی به تجزیه تحلیل نسبت‌های سودآوری توجه بیشتری داشته باشند.

باتوجه به این که نوسانات سود می‌توانند ناشی از شوک‌های اقتصادی باشند و از آن‌جا که برخی از وقایع اقتصادی تنها بر صنایع خاصی تاثیرگذار هستند بنابراین این انتظار وجود دارد که نوسان پذیری سود در صنایع مختلف متفاوت باشد. لذا پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی طرح این پژوهش برای صنایع مختلف بورس اوراق بهادر به تفکیک انجام شود و نتایج بدست آمده در صنایع مختلف با هم مقایسه شود. همچنین برای به دست آوردن نتایج با اعتبار بیشتر، می‌توان ویژگی‌های مختلف موسسات حسابرسی را در نظر گرفت. لذا ارتباط بین نوسان سود و تاخیر در گزارش حسابرسی با

²². Fung, Gul & Krishnan

²³. Neal & Riley

توجه به نقش تعديل کنندگی، نوع و اندازه دفتر موسسه حسابرسی و همچنین نقش تعديل کنندگی حاکمیت شرکتی و هموار سازی سود مورد مطالعه قرار گیرد.

با توجه به شرایط متغیرهای پژوهش و فقدان اطلاعات مورد نیاز در خصوص برخی از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، امکان انجام پژوهش برای تمامی شرکت‌ها میسر نبود و این امر منجر به کاهش تعداد شرکت‌های نمونه پژوهش شد. لذا تعییم نتایج پژوهش به جامعه آماری باید با اختیاط صورت گیرد. در این پژوهش سعی شد متغیرهای کنترلی متعددی که بر متغیر وابسته موثر بودند، مطابق تحقیقات قبلی در نظر گرفته شود اما همچنان احتمال وجود متغیرهای حذف شده مرتبط وجود دارد. از میان متغیرهای کنترلی متعددی که بر تاخیر در گزارش حسابرس تاثیر می‌گذارند، برخی از متغیرهای کنترلی مانند حق‌الزحمه خدمات غیرحسابرسی و دعاوی حقوقی که به ندرت در صورت‌های مالی منتشر می‌شود، قابل اعمال در مدل این پژوهش نبود. همچنین عدم الزام برای افشاء حق‌الزحمه حسابرسی در صورت‌های مالی نیز سبب کاهش شرکت‌های نمونه پژوهش گردید. لذا قدرت توضیح دهنده مدل ممکن است با گنجاندن سایر متغیرها تحت تاثیر قرار گیرد. همچنین برای محاسبه متغیرهایی چون تخصص صنعتی حسابرس و نوسان سود روش‌های اندازه‌گیری متفاوتی وجود دارد که به کارگیری هریک از این روش‌ها احتمال دارد نتایج متفاوتی را برای تحقیقات رقم بزند؛ بنابراین به پژوهشگران توصیه می‌شود در تعییم نتایج این پژوهش به سایر شرکت‌ها نهایت اختیاط را به عمل آورند.

۶. منابع و مأخذ

بزرگ‌ک اصل، موسی، رجب دری، حسین و خرمین، منوچهر. (۱۳۹۷). بررسی عوامل موثر بر انتشار به هنگام گزارش حسابرسی. مجله دانش حسابرسی، ۱(۹)، ۱۱۵-۱۴۶

بشیری منش، نازنین و صمیمی، امین. (۱۴۰۰). خوانایی متن صورت‌های مالی و استراتژی‌های حسابرسان در مواجهه با ریسک حسابرسی. فصلنامه پژوهش‌های تجربی حسابداری، ۱۱(۲۹)، ۱۹۱-۱۶۹

بنی مهد، بهمن، عربی، مهدی و حسن پور، شیوا. (۱۴۰۰). پژوهش‌های تجربی و روش شناسی در حسابداری. انتشارات ترمه، چاپ هفتم، تهران.

حسنی، محمد و محمدی، مهسا. (۱۳۹۹). تاخیر زمانی در ارایه گزارش حسابرسی و نزدیکی فاصله جغرافیایی دفتر موسسه حسابرسی به دفتر مرکزی صاحبکار: شواهدی از مزیت اطلاعاتی ناشی از تعامل مشترک و بهبود کارایی حسابرسی. پژوهش‌های حسابداری، شماره ۱، ۱۱-۱۴۳

سعادی، رحمان و دستگیر، محسن. (۱۳۹۹). تاثیر تاخیر در گزارش حسابرسی و ضعف‌های کنترل‌های داخلی بر کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. فصلنامه پژوهش‌های تجربی حسابداری، ۹(۳۵)، ۵۱-۲۴

سلیمانی امیری، غلامرضا، خوینی، مهین و جوانی قلندری، موسی. (۱۳۹۸). خودهمبستگی سود، نوسان سود حق‌الزحمه حسابرسی. فصلنامه علمی پژوهشی دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت، ۸(۳۲)، ۱۲۵-۱۱۱

رحمیان، نظام الدین؛ حسنی القار، مسعود (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین بیش اطمینانی مدیریت و استفاده از حسابرس متخصص صنعت. دانش حسابداری مالی، ۲(۴)، ۷۱-۸۸

- عباس زاده، محمدرضا، نصیرزاده، فرزانه و پور حسینی حصار، سیدمهدي. (۱۳۹۹). بررسی رابطه بین نوسان پذیری سود و کیفیت حسابرسی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. *دانش حسابرسی*، ۲۷(۸)، ۴۱۸-۳۹۲.
- علوی طبری، سیدحسین و عارف منش، زهره. (۱۳۹۲). بررسی رابطه تحصص صنعت حسابرس و تاخیر در ارایه گزارش حسابرسی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، *مجله دانش حسابداری*، ۲۶(۴)، ۲۶-۷.
- لاری دشت بیاض، محمود، قناد، مصطفی و فکور، حسین. (۱۳۹۷). ویژگی‌های کمیته حسابداری و تاخیر در گزارش حسابرسی. *پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی*، شماره ۳۷، ۲۴۱-۲۱۵.
- نعمتی، نسرین، گرجی زاده، داود و خان محمدی، محمد حامد. (۱۴۰۰). عوامل موثر بر تاخیر در گزارش حسابرسی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. *فصلنامه رویکردهای پژوهش نوین در مدیریت و حسابداری*، ۵(۱۳۸)، ۱۵۷-۱۳۸.
- مشايخ، شهناز و اعیادی حسن، تامیلا. (۱۳۹۴). نوسان پذیری سود و پیش‌بینی سود. *پژوهش‌های حسابداری مالی*، ۷(۳)، ۷۴-۶۱.
- مشايخ، شهناز، حامدی، فاطمه و فرزانه کارگر، اسماعیل. (۱۴۰۱). نقش تاخیر گزارش حسابرسی بر ارتباط بین نوسان-پذیری سود و حق‌الرحمه حسابرسی، دوره ۹(۱)، ۷۷-۵۵.
- ملا‌ایمنی، وحید و مرفوع، محمد. (۱۳۹۴). بررسی رابطه مولفه‌های موثر بر تاخیر در ارایه گزارش حسابرس مستقل و اثر این گزارش بر بازده غیرعادی شرکت. *فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات تجربی حسابداری مالی*، ۱۱(۴۵)، ۷۱-۵۱.
- Abidin, S., & Ahmad-Zaluki, N. A. (2012). Auditor industry specialism and reporting timeliness. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 65, 873-878.
- Abernathy, J. L., Guo, F., Kubick, T. R., & Masli, A. (2019). Financial statement footnote readability and corporate audit outcomes. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 38(2), 1-26.
- Abernathy, J. L., Kubick, T. R., & Masli, A. (2018). Evidence on the relation between managerial ability and financial reporting timeliness. *International Journal of Auditing*, 22(2), 185-196.
- Asthana, S. (2014). Abnormal audit delays, earnings quality and firm value in the USA. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 12(1), 21-44.
- Bamber, M., Bamber, L., & Schoderbek, M. (1993). Audit structure and other determinants of audit report lag: An empirical analysis. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 12 (1), 1-23.
- Blankley, A., Hurt, D., MacGregor, J. (2014). The relationship between audit report lags and future restatements, *Auditing: A Journal of Practice and Theory*, 33(2), 27-57.
- Bryan, D. B., & Mason, T. W. (2020). Earnings volatility and audit report lag. *Advances in accounting*, 51, 100496.
- Bryan, D. B., & Mason, T. W. (2020). Earnings volatility and auditor risk assessments: Evidence from auditor resignations. *Accounting Horizons*, 34(4), 33-56.
- Bryan, D., Mason, T., & Reynolds, J. K. (2018). Earnings autocorrelation, earnings volatility, and audit fees. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 37(3), 47-69.
- DeFond, M., & Zhang, J. (2014). A review of archival auditing research. *Journal of accounting and economics*, 58(2-3), 275-326.

- Dichev, I., & Tang, V. (2008). Matching and the changing properties of accounting earnings over the last 40 years. *The Accounting Review*, 83(6), 1425–1460.
- Dichev, I. D., & Tang, V. W. (2009). Earnings volatility and earnings predictability. *Journal of accounting and Economics*, 47(1-2), 160-181.
- Durand, G. (2019). The determinant of audit report lag: a meta analysis. *Managerial Auditing Journal*, 34 (1), 44-75.
- Fung, S., Gul, F., & Krishnan, J. (2012). City-level auditor industry specialization, economies of scale, and audit pricing. *The Accounting Review*, 87(4), 1281–1307.
- Givoly, D., & Hayn, C. (2000). The changing time-series properties of earnings, cash flows and accruals: Has financial reporting become more conservative?. *Journal of accounting and economics*, 29(3), 287-320
- Habib, A., M.B.U., Bhuiyan, H.J., Huang, & M.S., Miah, (2019). Determinants of audit report lag: A meta-analysis. *International Journal of Auditing*, 23 (1), 20-44
- Henderson, B., & Kaplan, S. (2000). An examination of audit report lag for banks: A panel data approach. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 19(2), 159–174.
- Knechel, W. R., & Sharma, D. (2012). Auditor-provided nonaudit services and audit effectiveness and efficiency: Evidence from pre- and post-SOX audit report lags. *Auditing:A Journal of Practice & Theory*, 31(4), 85–114.
- Krishnan, J., & Yang, J. S. (2009). Recent trends in audit report and earnings announcement lags. *Accounting Horizons*, 23(3), 265-288.
- Leventis, S., Weetman, P., & Caramanis, C. (2005). Determinants of audit report lag: Some evidence from the Athens Stock Exchange. *International journal of auditing*, 9(1), 45-58.
- Munsif, V., Raghunandan, K., & Rama, D. (2012). Internal control reporting and audit report lags: Further evidence. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 31(3), 203–218.
- Neal, T. L., & Riley Jr, R. R. (2004). Auditorindustry specialist research design. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 23(2), 169-177.
- Reheul, A. M., Van Caneghem, T., & Verbruggen, S. (2013). Audit report lags in the Belgian non-profit sector: an empirical analysis. *Accounting and Business Research*, 43(2), 138-158.
- Samaha, K., Khelif, H. (2017). Audit-related attributes, regulatory reforms and timely disclosure: Further evidence from an emerging market. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 151(2), 1-32.
- Whitworth, J., & Lambert, T. (2014). Office-level characteristics of the Big 4 and audit report timeliness. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 33(3), 129–1.

The effect of earnings volatility and earnings autocorrelation on audit report lag in firms listed in Tehran stock exchange

Shiva Hassanpour¹
Alireza Jorjor zadeh²
Ahmad Shakibamehr^{*3}

Date of Receipt: 2022/08/26 Date of Issue: 2022/11/16

Abstract

Audit report lag (ARL) is important issue that identifies the factors affecting it play an important role in the timely decision of investors. Among these, earnings autocorrelation and earnings volatility are important features of earnings that affect audit risk and increase the delay in the audit report. In the present study, earnings volatility and earnings autocorrelation were considered as effective factors on audit report and the adjusting role of the Auditor industry Specialization on these relationships was investigated. For this purpose, the information of 100 companies listed on the Tehran Stock Exchange (TSE) in the period 2014 to 2020 was extracted and analyzed using Eviews12 software. The results of testing the research hypotheses show that there is a positive and significant relationship between earnings volatility and audit report lag. There is also a negative and significant relationship between earnings autocorrelation and the audit report lag. In other words, the higher the volatility (autocorrelation) of earnings, the more (less) the audit report lag. Also, the auditor industry specialization, contrary to expectations, does not have a significant adjustment effect on the relationship between earnings volatility and earnings autocorrelation with the audit report lag.

Keywords

audit report lag, earnings volatility, earnings autocorrelation, Auditor industry Specialization

1. Assistant Professor of Accounting, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran (hassanpour_2005@yahoo.com).

2. Assistant Professor of Economic, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran (arjorjor@iauahvaz.ac.ir)

3. Master student of Accounting, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.
(*Corresponding Author: shakiba884@gmail.com).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی